

Війни! Скільки їх було в історії людства. І завжди – це страждання, сльози, втрата самого дорогоцінного в житті, біль...

Таким бодем для багатьох громадян колишнього Радянського Союзу став Афганістан. Залишається він біллю і сьогодні...

11 лютого 2014 року у школі відбувся загальношкільний захід, присвячений 25 річниці виводу військ з Афганістану «Нам о вас, нікогда - нікогда « шурави» не забыть». На цю зустріч був запрошений ветерани афганської війни, голова районної організації воїнів – інтернаціоналістів та воїнів запасу Мокрий Іван Григорович, та воїни ветерани афганської війни Корольов Сергій Борисович, Карпенко

Анатолій Олександрович, які розповіли про свою службу в Афганістані, про загиблих товаришів, про ту біль, яку не можна забути, про діяльність районної організації сьогодні. «Чому ви так тихо сидите?», - запитав один із гостей у вражених його розповіддю учнів. А що тут відповісти, коли в підручниках історії про афганську війну тільки декілька речень, коли ми тільки з художніх фільмів намагаємося дізнатися про ту найбезглуздішу війну колишнього Радянського Союзу, де за статистикою загинуло близько 15 тисяч солдат, а насправді в десятки разів більше. Про ту війну, котра була в 2 рази довше ніж Велика Вітчизняна. І як виправдати колишню владу в очах матері, яка втратила сина, жінки, що втратили чоловіка, дітей, що втратили батька...

Бодем у серці відгукувались у присутніх слова віршів, які виконували учні 9 – А класу. Не стримували сліз учасники заходу, коли

продивляючись відео фрагменти, бачили страхіття афганської війни. Під супровод пісень О. Розембаума, групи «Голубые береты» та «Афганистан» учні нашої школи намагалися довести, що війна – це страшний для всього людства період історії, закликали пам'ятати й

поважати ветеранів воїнів – інтернаціоналістів, які пройшли через цю війну.

Хвилиною мовчання вшанували пам'ять загиблих в Афганістані воїнів жителів Амвросіївського району, зазначивши, що 8 родин отримали гірку звістку, про загибель своїх рідних. Ми згадали їх імена: **Болтай Юрий Николаевич**

Галигузов Александр Владиславович

Голубничий Александр Евгеньевич

Дейнека Александр Михайлович

Зазимко Виктор Борисович

Пархомчук Владимир Васильевич

Черников Виктор Семенович

Шепетенко Геннадий Владимирович

Шпорт Станислав Анатолиевич

15 лютого 1989 року останній наш солдат був виведений за межі республіки Афганістан. Цей день і є закінченням афганської війни для радянських людей. Закрилася остання сторінка героїчного і драматичного літопису. Перестали йти похоронки з Кандагара і Гардеса, Джелалабада і Кабула. Але Афганістан ще довго буде щемити в грудях багатьох із нас - загиблих не повернути. Наша пам'ять до цього часу, свято зберігаючи подвиг батьків і дідів у Великій Вітчизняній Війні, назавжди ввібрала в себе і новий біль афганських втрат.

Летять, відлітають у вічність роки. Роки, скільки б їх не минуло, не зітруть у народній пам'яті імена воїнів-афганців. 69 років тому було покладено край фашизму. Діди наші думали, що та війна – остання. Проте вони не знали, що їх онуків також будуть називати ветеранами. Давайте ж і ми з вами будемо пам'ятами ветеранів, виявлятимемо розуміння до тих, хто пройшов через війну і для кого вона триває й досі. У спогадах, снах, думках. Вони на це заслуговують.

